

ændret, §§ 43-46, ændringsforslag nr. 34 og 35, § 47 med de foretagne ændringer og §§ 48-53 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 36

forkastedes, idet 10 stemte for, 64 imod; 50 stemte hverken for eller imod.

§§ 54 og 55, ændringsforslag nr. 37 og 38, § 56 med de foretagne ændringer, §§ 57-61, ændringsforslag nr. 39, § 62, således ændret, §§ 63-65, ændringsforslag nr. 40, § 66, således ændret, §§ 67 og 68, ændringsforslag nr. 41, § 69, således ændret, ændringsforslag nr. 42, § 70, således ændret, § 71, ændringsforslag nr. 43-47, § 72 med de foretagne ændringer, ændringsforslag nr. 48, § 73, således ændret, §§ 74-82, ændringsforslag nr. 49 om en ny affattelse af § 83 og § 83 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

§ 84

vedtoges med 63 stemmer mod 10; 50 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 50 om, at § 84 udgår, var dermed forkastet.

§ 85

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 204:

Forslag til lov om ændring af realkreditlov. (Forlængelse af løbetiden for realkreditlån til om- og tilbygning).

Af boligministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 16/5 91. Første behandling 22/5 91. Betænkning 24/5 91).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Kirsten Jacobsen (FP):

Der er til andenbehandlingen af lovforslag nr. L 204 af boligministeren stillet et ændringsforslag om, at løbetidsforlængelsen ved om- og tilbygning også skal gælde for realkreditlignende lån og for andelsboliglån, og det kan Fremskridtspartiet støtte.

I forbindelse med behandlingen af dette forslag har det været drøftet, om det ikke var hensigtsmæssigt, når man fra regeringens side vil anvende 2 mia. kr. til en højst tvivlsom tilskudsordning, da at tillade en lille bitte ændring af realkreditloven, som man kunne have gennemført sammen med løbetidsforlængelsen, og som også relaterer sig til om- og tilbygning. Det var en ændring gående ud på, at de boligejere, som ikke har råd til en forøget boligydelse pr. måned, men som på grund af, at de har afbetalt deres lån i mange år – hvis de fik en omprioritering af hele lånet og kunne betale over nogle flere år – har plads til alligevel at kunne få den ombygning eller tilbygning, de så gerne vil have.

Jeg synes ikke, det kan være i Folketingets interesse at forhindre, at de dårligst stillede boligejere kan få sig sådan en moderne glasstue eller en ny garage, eller hvad det nu er, de måtte ønske sig, især ikke, fordi det er helt stensikkert, at sådan en lille praktisk ændring af realkreditloven vil give en langt mere sikker beskæftigelseseffekt end den tvivlsomme tilskudsordning, som et flertal har tænkt sig at gennemføre. Og for at prøve, om det trods alt ikke kan lykkes at overtale forligspartierne til at gennemføre den lille ændring, som en stor del af ordførerne egentlig er enige om er en god idé, vil jeg gerne anmode formanden om at få lovforslaget tilbage til fornyet udvalgsbehandling.

Jørgen Estrup (RV):

Ifølge betænkningen vil Det Radikale Venstre her ved andenbehandlingen redegøre for sin stilling, og jeg kan sige, at vi vil stemme for det af boligministeren stillede ændringsforslag. Vi vil også stemme for lovforslaget som helhed, sådan som jeg også sagde det allerede ved førstebehandlingen.

Så vil jeg gerne føje til i lyset af, hvad fru Kirsten Jacobsen allerede har sagt, at også jeg synes, der kan argumenteres ganske godt for en sådan udvidelse af mulighederne for at sætte arbejder i gang via en ændring af realkreditloven. Man må sige, at det i høj grad ligger i forlængelse af det, man allerede har gjort nu ved at foreslå overgang fra 20-årige til 30-årige lån, blot med den forskel, at her er det altså i høj grad familier, som ellers ikke ville kunne foretage arbejder, der med en sådan omprioriteringsordning faktisk får nogle muligheder.

Det synes jeg var værd at overveje, og derfor er jeg enig i, at vi bør have en bedre begrundelse for ikke at gennemføre et sådant forslag, end vi har fået hidtil fra boligministeren.

Derfor synes jeg også, at vi bør fortsætte udvalgsarbejdet om det, og jeg vil gerne føje til, at når vi nu altså beslutter at tage et af forslagene fra boligpakken tilbage i udvalget, så synes jeg, vi bør have alle de tre forslag, vi har kigget på under udvalgsarbejdet, tilbage. Det vil jeg vende tilbage til under behandlingen af de næste to forslag, men jeg vil gerne sige allerede nu, at jeg mener – på samme måde som regeringen i fremsættelsestalen til forslagene har lagt vægt på, at forslagene hænger sammen – at man ikke kan udelukke, at der vil være følgevirkninger fra det arbejde, vi måtte lave med L 204, til både L 205 og L 206. Vi kan i hvert fald ikke udelukke det, og derfor synes jeg, vi bør have alle tre forslag tilbage.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg vil gerne først sige tak for den tilslutning, der er til lovforslaget, og så i øvrigt tilføje en bemærkning om den tanke, som fru Kirsten Jacobsen fremførte, og som hr. Jørgen Estrup beskæftigede sig med, og det er, at gennemførelsen af et sådant forslag vil være et brud med den opsparingsfremmende politik, som regeringen står for, og det vil betyde en forringelse af betalingsbalancen. Hensynet til beskæftigelsen i byggesektoren er varetaget af tilskudsord-

ningen og den generelle løbetidsforlængelse for ombygningslån.

Det er samtidig et væsentligt argument imod den foreslåede omprioriteringsordning, at det er tilfældigt, hvem der kan udnytte den. De, som med den største fordel kan udnytte ordningen, vil være husstande, som har siddet i deres ejerbolig i omkring 10 år, men som på den anden side ikke har siddet der så længe, at de har betalt lånene ud; de vil nemlig være i den situation, at afdragene begynder at blive mærkbare. Derimod kan husejere, som har betalt hele lånet ud, ikke komme i betragtning ifølge forslagens ordlyd. Forholdsvis nyetablerede husejere vil ikke kunne udnytte ordningen ret meget, da deres afdrag endnu er relativt små.

Nogle har hæftet sig meget ved det sociale element i den tilskudsordning, som vi om lidt skal diskutere. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at forholdsvis nyetablerede husejere altså ikke vil have nogen glæde af denne ordning, i hvert fald ikke ret meget, og de, der har betalt deres lån ud, vil faktisk heller ikke have det; det er altså en mellemgruppe, som i givet fald vil få gavn af det.

Men uanset dette er regeringens synspunkt altså det, at dette vil have en forbrugsudvidende effekt. Det vil samtidig også være noget vanskeligt at administrere, for hvad er det, der er tanken? Tanken er, at man som husejer skal sidde for nøjagtig det samme beløb i bruttoudgift – sådan har jeg forstået det – efter en sådan konvertering. Hvad indebærer det? Ja, det indebærer selvfølgelig, at man skattemæssigt behandles anderledes, og dermed får man altså ud over en forbrugsudvidelseeffekt og en betalingsbalanceforringelse også en skatteprove-numæssigt negativ effekt ud af en sådan udvidelse. Alt i alt finder regeringen altså på denne baggrund ikke, at det er tilrådeligt på nuværende tidspunkt at foretage den udvidelse, som der her lægges op til.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Boligministerens afvisning af min idé, den måde, den bliver afvist på, må jo være udtryk for, at regeringen ikke har ordentlige argumenter, for det er da det nemmeste at skyde ned, jeg nogen sinde har hørt fra denne talerstol. Det kan da ikke være et argument, at man ikke giver alle muligheden.

[Kirsten Jacobsen]

Nu er det jo sådan, at alle rent faktisk i dette lovforslag har mulighed for at foretage om- og tilbygning, ikke med 20-årig løbetid, men med 30-årig løbetid. Det har alle mulighed for, hvis de kan betale ydelsen; deri er vi vel ikke uenige. Det, min idé går ud på, er, at den del af boligejerne, som har en høj ydelse, fordi de betaler annuitetslån og har haft lånene i 10 år eller i 15 år, og ikke har råd til at betale en højere ydelse – det har regeringen sørget for – hvis de fik en længere løbetid på deres lån, altså en omlægning af lånene, ville kunne igangsætte arbejder.

Dette lille, tekniske forslag er langt mere at betragte som et beskæftigelsesfremmende forslag. Det gælder for øvrigt også for tømrvirk-somheder; det er dem, som formentlig ville lave de fleste af disse udestuer. Det burde vel nærmest med de argumenter, jeg har hørt fra boligministeren tidligere, være nok til, at ministeren syntes, det var en god idé.

Men jeg vil afvise ministerens problemer med, at det skulle være vanskeligt administrerbart. Ministeren ved formentlig, at edb-maskinerne er opfundet. Rent bortset fra det vil det være kreditforeningerne, der skal påtage sig denne administration, og så får folk jo i det mindste noget for det administrationsbidrag, de betaler.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes ikke, at boligministeren sagde noget forkert i sin afvisning af dette forslag. Men jeg synes alligevel, det er værd at sige, at lige-gyldigt hvad man gør for at få mere gang i beskæftigelsen og i byggebranchen, så har det da en forbrugsudvidende effekt og en effekt i forhold til betalingsbalancen. Det er jo derfor, vi laver disse ting, hr. minister, det er jo for at få mere beskæftigelse. Og det er derfor, vi har L 206, som vi skal behandle senere.

Ideen om at ændre på løbetiden for disse lån har den samme effekt. Derfor hænger det jo ikke sammen hos regeringen, når man med tilskudsordningen hælder en masse penge ud i mere eller mindre tvivlsomme projekter og man så afviser denne tanke med den begrundelse, at det vil have en forbrugsudvidende effekt. Ja, det vil det da, men det vil tilskudsordningen så sandelig også, og det vil enhver ordning, som sætter mere gang i byggeriet, som gør noget for at afhjælpe arbejdsløsheden.

Så jeg synes slet ikke, det er et argument, der kan tages alvorligt, især da ikke, når man i forbindelse med disse lånetidsomlægninger, uden at staten skulle poste penge i det, kunne få en effekt, der formentlig ville være lige så stor som den, L 206 har.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§ 1, ændringsforslag nr. 2 om indsættelse af en ny paragraf, § 2 og ændringsforslag nr. 1 til titlen

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 205:

Forslag til lov om ændring af lov om leje, lov om midlertidig regulering af boligforholdene og lov om retsafgifter. (Tilbudspligt, forhåndsgodkendelse, gebyr, retsafgift m.v.).

Af boligministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 16/5 91. Første behandling 22/5 91. Betænkning 24/5 91).

Der var stillet 18 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Ligesom det forrige forslag, L 204, er dette forslag jo en del af en aftale mellem en bred kreds af partier her i Folketinget.